

[Christmas Møller.]

Kapitalens Stilling i Virksomheden, og det ærede Medlem saa i meget høj Grad angriber dette Selskab for dets Udbyttepolitik, saa gav jeg Udtryk for det, som det ærede Medlem sagtens ved lige saa godt som jeg, eller i hvert Fald burde vide, at det Udbytte, den Kapital, der er anbragt i industrielle Selskaber, har faaet, her i Danmark, taget over en lang Aarrække, altid har været overmaade beskedent.

Det ærede Medlems Omtale af Statsvirksomheder var overordentlig fantasifuld; det var Statsanstalten for Livsforsikring, det var Post- og Telegrafvæsenet, som vel nu giver Underskud, og saa var det Gas- og Elektricitetsværker, som man i forskellige Kommuner benytter ganske godt til indirekte Beskatning. Det var de Eksempler det ærede Medlem havde at nævne paa Statsvirksomheder! Jeg tror dog, at det ærede Medlem kunde nævne andre Statsvirksomheder, ellers kan jeg sige til ham, at han kan finde dem paa § 2 i Finansloven; han skulde se, hvorledes den Paragraf ser ud.

Med Hensyn til det Angreb, det ærede Medlem og til Dels ogsaa Ministeren og andre ærede Medlemmer har rettet mod Burmeister & Wain's Ledelse, vil jeg gerne sige, at det interesserer mig ikke meget, tiltaler mig overmaade lidt, og jeg synes, at man passende kunde lade det ligge ved Behandlingen af et Lovforslag som dette. Det er et sædvanligt Syn, at de Folk, hvis Medvirken man havde god Brug for, naar et eller andet skulde gennemføres — og det har f. Eks. været Tilfældet med dette Selskabs Direktør —, er man overordentlig villig til at falde over, i samme Øjeblik der viser sig Vanskeligheder.

Jeg forsvarer ikke for store Udbytter eller for store Tantiømer, har aldrig gjort det, men jeg har ogsaa Lov til at sige, at det tiltaler mig overordentlig lidt, at man i den offentlige Debat i særlig Grad søger at hæfte sig ved saadanne Punkter, som i Virkeligheden er fuldkommen underordnede økonomisk set i Forhold til alle de Værdier og Interesser, der her staar paa Spil. Jeg for mit Vedkommende ønsker ikke at være med hertil, saa meget mindre, som jeg egentlig synes, den højtærede Minister i meget høj Grad burde erkende, at naar Verdens økonomiske Sammenbrud kunde give den Stilling for Regeringen, at den knap ved, hvad den vil en Uge eller nogle Uger frem i Tiden, var det heller ikke for meget, for hæderligt, for anstændigt at erkende, at det økonomiske Sammenbrud med Skibs-

farmens Standsning, med Verdenshandelens Fald til 50 eller 40 pCt. af, hvad den var i normale Tider, overfor Skibsværftet Burmeister & Wain naturligvis maatte faa ganske særlig og ganske voldsom økonomisk Betydning.

I øvrigt er der for mig Grund til overfor den højtærede Handelsminister kun at gøre to Bemærkninger. Den højtærede Minister talte om Privatkapitalen, og man kunde der spørge ham, om han taler paa hele Regeringens Vegne, det var lige saa rart at faa det at vide, og saa megen Tid har vi vel nok til Raadighed. I Anledning af de Bemærkninger, der faldt før, vil jeg sige, at hvis vi kunde gøre op imellem det socialistiske Samfund og Privatkapitalen til i Morgen, skulde vi tage den Tid og lade Lovforslaget vente til paa Fredag; kunde vi faa det gjort op, vilde det være saa udbytterigt for os alle, at vi nok kunde ofre Tiden dertil. Til den højtærede Handelsminister stiller jeg altsaa dette Spørgsmaal.

Naar Handelsministeren videre talte om Statens omfattende Interesser, kan jeg ikke tro, at Staten direkte har nogen omfattende økonomisk Interesse, thi Handelsministeren fortalte i Gaar, at Eksportkreditterne var i Orden, der vilde der ikke blive noget Tab. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har derfor fuldkommen Ret, naar han spørger: Hvad yder Staten, og yder den saaledes, at der er Grund til at kræve en saadan Magt for Handelsministeren som den, der her er Tale om?

Men det, jeg ønsker at understrege yderligere overfor Handelsministeren, og som giver mig Haab om at naa til Vejs Ende med Lovforslaget, er Handelsministerens Svar paa saavel det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals som min Kritik af § 5, at Kreditorerne ikke skulde skydes til Side. Handelsministerens Svar gik ud paa, at der ikke i § 5 var tilsigtet noget, der ikke laa fuldkommen klart for Dagen; Handelsministeren ønskede ikke, at Staten skulde have Indseende med eller økonomisk Interesse i Burmeister & Wain. Saa er det jo i Orden, der ligger intet i denne Paragraf, som ikke ligger fuldkommen klart for Dagen. Saa er der kun for mig at sige, at Handelsministeren ikke synes at have været saa forfærdelig heldig med Formuleringen af Paragraffen. Men vi andre kan maaske hjælpe ham i den Henseende.

Hans Hansen (Rørby): Det ærede Medlem Hr. S. Munk spurgte mig, hvorledes jeg kunde have Betænkelighed over-